

De staf van de *Heeresgruppe B* die in Nederland zou binnenrukken, legde op 19 oktober (datum van de eerste *Aufmarschanweisung*) beginsel en motief duidelijk vast:

*'Es soll unter allen Umständen die militärische Autorität in jeder Weise auch auf dem Verwaltungs- und Wirtschaftsgebiet gewährt werden, um zu verhindern, dass irgendwelche höheren zivilen- und Parteidienststellen ihre eigenen Wünsche und Absichten durch Einrichtungen besonderer Organisationen zur Geltung bringen können.'*¹

Daarvan uitgaand, werden allerlei regelingen voorbereid. 'Fremde Staatsoberhäupter', zo heette het in een stuk van 24 oktober, 'sind gegebenenfalls durch eine Ehrenkompanie zu bewachen. Ihrer persönlichen Freiheit sind sie nicht zu berauben. Dasselbe gilt für den ehemaligen Deutschen Kaiser'² – die in Doorn woonde, vlak bij de Grebbelinie. De tweede *Aufmarschanweisung*, die van 29 oktober, behoeftde voor koningin Wilhelmina en de ex-keizer niets te bepalen: in Nederland zou immers alleen de zuidelijke helft van Limburg bezet worden. Dat maakte in wezen geen verschil voor de algemene maatregelen die vast op schrift gesteld werden. De belangrijkste punten werden op 1 november door de chef van het *Oberkommando der Wehrmacht*, generaal Keitel, aan Hitler voorgelegd; de ijverige generaal schreef bij die gelegenheid Hitlers opmerkingen naast de voorstellen die in de *Vortragsnotiz* betreffende het bestuur van de te bezetten delen van Nederland, België en Luxemburg ontwikkeld waren. 'Der Führer hat Kenntnis und ist einverstanden', kwam er boven te staan.

Ten aanzien van één hoogst belangrijk aspect, misschien wel het belangrijkste, had Hitler zelf moeten beslissen. In de *Vortragsnotiz* werd betoogd dat er twee mogelijkheden waren: hij kon, de drie westelijke buurstaten binnenrukkend, publiekelijk verklaren, 'dass Staatshoheit und Grenzen der besetzten Länder nicht angetastet werden sollen. Verneinung aller Annexionsabsichten' – òf hij kon besluiten tot 'offenlassen dieser Frage besonders gegenüber Belgien (Eupen-Malmédy, Flamenfrage)'. Hitler koos nadrukkelijk dat laatste. Bij het kruisje dat zijn keus aangaf, schreef Keitel: 'Führer hat besonders bejaht'.

Met de 'reine Militärverwaltung' ging Hitler graag accoord: hij had al moeilijkheden genoeg met zijn generaals; als zij op die *Militärverwaltung* gesteld waren, konden zij hun gang gaan – tenminste voorlopig. Evenmin had hij er bezwaar tegen, dat hun militair bestuur zich aan de bepalingen van het Haags Landoorlogreglement zou houden – bepalingen overigens die zijn

¹ *Heeresgruppe B, Oberquartiermeister, Kriegstagebuch* no. 1, 19 okt. 1939 (CDI, 1.0155). ² *Vortragsnotiz*, 24 okt. 1939, van het OKH, *Abt. L IV* (OKW, *Sammelmappe 'Fall Gelb'*, a.v., 2.5001-3).